

рије. Свечаности је присуствовала и Едита Вајс као и Илинка Мезеи, рођака преминулог професора. По броју окупљених наставника и студената, били су између осталих декан и оба продекана, и по општој атмосфери била је то најуспелија комеморација у низу одржаних.

Свечаност, којој је председавао проф. Стојчевић, је почела освртом на живот и дело А. Вајса. Мирко Мирковић је оживео успомену на лик професора Вајса, који је још увек живо присутан у нашем сећању. Писац и наставник „Историје цивилизације“ Алберт Вајс је зрачио управо оном особином која је можда темељ цивилизованог понашања, једном клеменицијом, благошћу и толеранцијом, без трунке агресивне искључивости и егоизма. Референти су поднели извештаје о радовима приспелим на конкурс и предложили награде (М. Мирковић, Ј. Даниловић и М. Имамовић). Награду од 600 дин. добио је Стеван Лилић за рад „Нације и народности по совјетском и нашим уставима“. Истим износом награђен је из средстава клуба »Forum голант« рад Симе Аврамовића „Војничка повеља из Castrum Tatiatae“, а Нада Митровић је добила II награду А. Вајса у износу од 400 дин. за рад који је такође посвећен решењу националног питања у СССР и нашим уставима.

Овакви и слични скупови су оне „велике мале ствари“ које чине да једна школа не буде прост збир амфитеатра, учионица и професора, већ и нешто више.

Др Обрад Станојевић

VII МЕЂУНАРОДНИ КОНГРЕС ЗА КРИМИНОЛОГИЈУ (Београд, 17—22. септембра 1973)

I — Основни подаци о конгресу

У Београду ће се од 17—22. септембра 1973. године одржати VII међународни конгрес за криминологију, који организују Међународно удружење за криминологију и Југословенско удружење за кривично право и криминологију. Непосредна организација конгреса поверена је Институту за криминолошка и социолошка истраживања.

Основна карактеристика овог, седмог по реду конгреса такве врсте, јесте његов у суштини експериментални карактер, односно покушај да се пронађу нове форме рада. Наиме, још пре одржавања V међународног конгреса за криминологију (Монтреал, 1965) уочено је да је, бар што се тиче криминолошке науке, превазиђена таква форма рада која је усредсређена на једну једину тему. Уместо тога, већ тада је препоручено да би криминолошки конгреси у будуће требало да буду усредсређени на саопштења која би се односила на истраживања у току, како би сваки учесник конгреса могао да се обавести о томе шта се ради у свету у области која га непосредно интересује.

Међутим, наредни конгрес, који је одржан у Мадриду 1970. године, прихватио је средње решење. Сматрало се, сасвим оправдано, да се без постепеног прелаза не може усвојити потпуно нова форма рада. Стога је одређена, као и раније, главна тема, али се она у целини односила на научно истраживање (тема тог конгреса била је „Научно истраживање у криминологији — веза између теорије и праксе“), а разрађивана је даље кроз три секције. Оно што је, међутим, било ново јесте да је поред овог облика по први пут остварен и рад посвећен истраживањима у току, па је све ово заједно дало том конгресу експериментални карактер.

Исто тако ни конгрес који ће се одржати у Београду не усваја у потпуности нову форму рада. И овде се усваја главна тема, али се истовремено дозвољава и широка конфронтација у криминолошким истраживањима. Међутим, у својој експерименталној форми он ће се послужити искуствима која су уочена за време одржавања конгреса у Мадриду, јер су резултати рада тог конгреса показали да у криминологији постоје три

основне тенденције. Прва од њих, која је социолошког карактера и која се може дефинисати као интеракционистичка, ставља акценат на чињеницу да је друштво то које селекционише делинквенте. Полазећи одавде настоји се да дође до изражаја традиционално проучавање, инсистира се на тамој бројци, процесима стигматизације, стереотипима делинквената.

Друга тенденција се поставља на клинички план и ослања се на концепте, као што је онај о криминалној личности, и на методе, као што је типологија, како би се могла пренети и саопштити клиничка запажања.

Најзад, трећа тенденција има у виду примењене друштвене науке и настоји да криминологију посматра као науку друштвене одбране. Она се стога интересује за проучавање система (на пример систем администрације правосудја) и за евентуално истраживање.

II — Програм конгреса

Со бзиром на изложено главна тема VII међународног конгреса за криминологију носи наслов: *Основне тенденције у савременој криминологији*. Реферат по овој теми поднеће проф. др Милан Милутиновић. Главна тема ближе ће бити разрађена кроз три секције и четири радне групе конгреса.

1. Рад у секцијама

Садржај рада по секцијама изгледа овако:

I секција: Стереотипи делинквената и њихова стигматизација;

II секција: Криминална личност и типологија делинквената;

III секција: Евалуација система криминалне политике.

На овај начин првој секцији биће стављено у задатак да продуби односе који постоје између типологије злочина и савременог друштва, наглашавајући се посебно на концепте стереотипа делинквената и њихову стигматизацију. Друга секција треба да упућује на везе које постоје између типологија злочинаца и савременог друштва, проучавајући посебно концепт криминалне личности. Коначно, трећа секција ће истаћи односе који постоје између система криминалне политике и савременог друштва у перспективи евалуативног истраживања.

Рад секција одвијаће се на следећи начин:

Прво пре подне: Пленарни састанак секција. Опште излагање о проблемима стављеним на дневни ред секција имаће проф. др М. Милутиновић. Ово излагање следиће затим три унапред припремљене интервенције којима ће се посматрати проблеми са различитих аспеката, и то:

интеракционистичко гледиште: Christie (Норвешка);

клиничко гледиште: Canera (Италија);

организационо: Szabo (Канада).

Ова три лица биће према горњем редоследу одговорна за прву, другу и трећу секцију.

Друго, треће и четврто пре подне: Састанци у секцијама.

I секција: Стереотипи делинквената и њихова стигматизација.

Председник: Christie (Норвешка)

Интервенисаће: интеракционистичке тенденције: Shoham (Израел);

клиничке тенденције: Schipkowensky (Бугарска);

организационе: Ohlin (САД).

II секција: криминална личност и типологије делинквената.

Председник: Canera (Италија).

Интервенисаће: интеракционистичке тенденције: Kellens (Белгија);

клиничке тенденције: Favard (Француска);

организационе: Canestri (Венецуела).

III секција: Евалуација система криминалне политике.

Председник: Szabo (Канада).

Интервенисаће: интеракционистичке тенденције: Hulsman (Холандија);

клиничке тенденције: Asuni (Нигерија);
 организационе: Кудрјавцев (СССР).

Пето пре подне:

1) Сумирање резултата кородинационе радне групе;
 2) Интервенције три председника секција: Christea, Canera и Szaboа.

3) Општи закључак: проф. др М. Милутиновић.

2. *Радне групе*

А. Координациона група. Значај за остварење конфронтације резултата рада различитих секција произлази за прву секцију из чињенице да социолошке теорије које се односе на стереотипе делинквената и њихову стигматизацију треба да буду објашњене у светлости клиничких посматрања и процена система криминалне политике. Такође, у другој секцији, истраживања о криминалној личности и типологији делинквената треба да буду упоређена са констатацијама поводом тамне бројке и са практичним реализацијама. Исто тако, искуства која су уследила у домену криминалне политике биће осветљена, с обзиром на клиничке податке, у односу на нека кретања као што је антипсихијатрија у криминологији. Важно је, наимае, поставити криминалну политику имајући у виду савремено друштво.

Да би се дозволиле све ове конфронтације основана је координациона група која ће функционисати свако после подне и која ће сукцесивно испитивати:

1) Импликације интеракционистичке криминологије на систем кривичног правосуђа;

2) Импликације клиничке криминологије на систем кривичног правосуђа;

3) Односи између интеракционистичке и клиничке криминологије;

4) Импликације савременог друштва на криминалну политику.

Председавање координационом групом поверено је Лејинсу (САД). Он ће касније дати предлоге и погледу лица која би желела да обраде горње теме.

Б. Радна група о истраживањима у току. Предвиђено је осам радних група (по две свако поподне). Организација рада сваке од њих поверена је лицу које је у исто време задужено и да председава.

Прихваћена су следећа лица и следеће теме:

1) Стање и перспективе криминологије: Lopez-Rey (Уједињене нације);

2) Терапеутска заједница и евалуација резултата: Gun (Велика Британија);

3) Социјална заступљеност и криминални феномен: Robert (Француска);

4) Проблеми активног истраживања: Waggen (САД);

5) Криминолошки аспекти дрога: Roumajon (Француска);

6) Нови облици колективног насиља: McClintock (Вел. Британија);

7) Криминолошки аспекти кривичних дела против добара: проф. др

К. Волопивец (Југославија);

8) Побуне и отпори у затворима: Cornil (Белгија).

Напомиње се да ће свака од ових група функционисати једно поподне.

В. Група за слободна саопштења. Слободна саопштења биће груписана према једном што је могуће систематичнијем плану.

Група за слободна саопштења започеће рад првог поподнева првог дана конгреса и наставиће да функционише свако пре подне и свако поподне све док не исцрпи програм.

Сваком састанку (од половине дана) председаваће различито лице, односно:

Stürup (Данска);

Звирбул (СССР);

Hartmann (ДР Немачка);

Viddendorf (СР Немачка).

III — Организација конгреса

1. Избор радних тела

Назив рачуна је: Југословенско удружење за кривично право и криминологију изабрао је Организациони комитет VII међународног конгреса за криминологију. Комитет има 68 чланова и у њему су заступљене све наше социјалистичке републике и аутономне покрајине. Према томе и сама ова манифестација, која несумњиво значи велико признање нашој земљи, добила је општејугословенски карактер.

Организациони комитет је на свом првом састанку изабрао Извршни одбор. Ово тело које ће непосредно руководити припремама и организацијом конгреса сачињавају: др Д. Цотић, проф. др М. Борбевећ, др В. Гозе-Гучетић, В. Кнежевић, др Б. Краус, проф. др Љ. Лазаревић, Б. Личеноски, С. Мераку, проф. др М. Милутиновић, Мр О. Перић и др В. Поповић. За председника је изабран проф. др М. Милутиновић.

2. Остала обавештења општег карактера

Целокупан рад конгреса одвијаће се у хотелу „Југославија“.

Службени језици конгреса су: српскохрватски, француски, енглески и руски.

У току рада конгреса биће обезбеђено симултано преводeње на сваки од ових језика.

Котизације за домаће учеснике износи 500.— дин. и може се уплатити на жиро рачун код СДК у Београду број 60806-678-17980.

Назив рачуна је: Југословенско удружење за кривично право и криминологију — Организациони комитет VII међународног конгреса за криминологију.

Ради добијања детаљнијег програма и осталих обавештења о роковима у којима се мора учинити пријављивање потребно је обраћати се Секретаријату VII међународног конгреса за криминологију, 11000 Београд, Грачаничка бр. 18.